

Kritiekkort

Neoromantische schilderkunst zonder een greintje sentiment

BELENDE KUNST Als *Schilderkunst Nederland - Deutschland Malerei* in het GEM Den Haag met zijn titel iets van een wedstrijd wil oproepen, zou het oordeel in sporttermen luiden: uitslag onbeslist.

Het werk van de drie Duitse deelnemers is dan wel groter en intellectueler van opzet dan dat van de drie Nederlanders, maar de Nederlanders zijn daarentegen weer wat directer, en vooral: ze hebben de aansprekendste deelnemer, Tjebbe Beekman - die dan wel weer in Berlijn woont.

Beekman schildert donkere grotestadstaferelen. De aanblik van een flatgebouw of een fabriekshal wordt in zijn met dikke verf beschilderde doeken tot een intrigerende, existentiële visie. Aansprekend, maar toch niet plat of drammerig in de boodschap.

Het is dan ook niet toevallig dat het juist dit soort schilders zijn die de laatste jaren door zowel markt als musea zijn omarmd. Met een aangename technische beheersing en figuratieve aanpak, maar allereerst oppervlakkige mooischilders. Internationaal het meest succesvol van het rijtje zijn de twee vertegenwoordigers van de bejubelde Neue Leipziger Schule, David Schnell en Matthias Weischer, en de Berlijnse Martin Eder.

Werk van Martin Eder.

Geheel volgens de trend van de laatste jaren, worden de zes schilders hier onder de noemer 'neoromantisch' geschaard. Met sentiment heeft die benaming niets te maken. Alles doet mee: van ironie tot beklemming, en zelfs abstracte elementen zoals bij Rezi van Lankveld. Ouderwets schilderen, maar met een hedendaags, urgent levensgevoel. Waarbij de Duitser Martin Eder wat te graag tegen de jarennegentigcamp aanschurkt, en de Nederlander Aaron van Erp soms te zeer 'rauwheid' wil oproepen.

Merlijn Schoonenboom

Nederland - Deutschland Malerei, t/m 21 januari in het GEM Den Haag.